

Trnovski ZVON

Glasilo Občine Trnovska vas

Trnovski zvon št. 5, letnik VI, december 2006

NI KAJ, ŽUPAN DRŽI OBLJUBO!

»Predvsem si želim, da bi se dvignila kakovost življenja v celotni občini. To bi bilo možno z različnimi učinkovitimi ukrepi kot so povečati vpliv vaških odborov in jim zagotoviti del sredstev iz proračuna za samostojno razpolaganje...«

Tako nekako nas je nagovarjal, takrat še kandidat za župana, g. Alojz Benko.

Upamo, da bo gospod župan uresničil svoje ideje

Ljudje smo volili, kakor smo volili, dejstvo pa je, da je vsakdo, kdor je odšel na volišče, hotel le najboljše za kraj. Razlika je le v tem, da so nekateri videli "očeta občine" v prvem možu, drugi v drugem možu, tretji v nekom tretjem. Sicer pa smo si postlali kot smo si postlali in tako bomo tudi ležali.

Zgleda, da je občinska uprava in občinski svet z g. županom na čelu pognala občinsko kočijo v tek, kljub strankarskim in interesnim razlikam, ki so bile vidne v času volitev. V mislih imam

dokaj "neokusno" anonimko, ki je takrat krožila po naših gospodinjstvih. Sicer so nekatere kritike v anonimki bile upravičene, a zavedati se je treba, da vsak kdor dela, včasih kaj pogrēši, zato bi bilo morda dobro, da bi se kritike lotili na bolj kulturnen in primeren način.

No, župan torej drži obljubo. V uradnem vestniku Trnovskega zvona lahko preberete vse "zanimivosti" glede občinskih odborov in tudi imena izvoljenih v vaške odbore. Zgleda, da je župan zagret za delo, dokaj energičen in poln načrtov, kljub temu da primanjkuje finančnih sredstev. Voljo in zainteresiranost je pokazal na sestanku vaške skupnosti v Bišu, kjer je bil izvoljen, tako kot po drugih krajih naše občine, vaški odbor. Župan je poudaril, da daje velik pomen vaškim odborom in da besedo želi držati. Poleg tega si želi plodnega sodelovanja med občinsko upravo in vaškimi odbori. Zanimiva je županova ideja, da bi v prihodnje kdaj pa kdaj sklicevali razširjene seje občinskega sveta, na katerih bi sodelovali tudi predsedniki vaških odborov.

Župan poudarja, da bo potrebno izdelati projekte. Ustvarili smo sicer dobre pogoje za delo, a potrebna bo sloga in sodelovanje, predvsem pa znanje. V obdobju od leta 2007 do 2013 bi lahko pridobila naša občina od 800 - 900 milijonov tolarjev evropskih sredstev, a zato bo potrebno trdo delo, ker Evropa sama nič ne da, ampak je potrebno redno spremljanje razpisov ipd.

Župan je torej prijel za vajeti naše občinske kočije. Zdaj mu lahko zaželimo samo še vse dobro, svetnikom preudarnosti in poštenosti, občanom pa več zainteresiranosti in pobud. Župan ima objavljene uradne ure in mislim, da bo vesel še vsake tako majhne ideje in pobude, za prošnje občanov pa gotovo tudi ne bo gluhi!

Besedilo in foto:
Matjaž Kramberger

*Praznični čas nam potrkal na vrata je spet,
podarimo sosedu, prijatelju, znancu prijazen klepet.
Bodimo odprti, dojemljivi za vse stvari,
bodimo dobri, iskreni do vseh ljudi.
Božična radost naj zasede vaše srce in misli
in ne pozabimo, da smo mi tisti,
ki sami si kujemo srečo življenja,
ki sami smo odgovorni za svoja dejanja.
Naj dobra dejanja privrejo s prazniki na dan,
polepšajmo drug drugemu naš vsakdan.
Božično vzdušje naj odžene žalost in skrbi,
novo leto pa naj vam prinese čim več lepih stvari.*

Vesele božične praznike in mnogo zadovoljstva v letu 2007 vam želi
uredniški odbor Trnovskega zvona.

Spoštovane občanke in spoštovani občani!

Le nekaj dni je minilo od volitev, ko sem postal vaš župan. Zavedam se odgovornosti, ki jo imam do vas. Delo bom opravljal po svojih najboljših močeh ter enako za vse občane. Zahvaljujem se vam za izkazano zaupanje.

Veliko mi pomeni sodelovanje z vami, cenim vsako kmečko, delavsko, zgarano, žuljavo roko, ki mi jo ponujate. Življenje me je marsičesa naučilo, zato si želim odkritega in dobrega sodelovanja. Vedno sem pripravljen prisluhniti sočloveku, ki je za odkrit dialog in je pripravljen prispevati svoj delež za napredek naše skupnosti.

Cenim vsako človeško življenje, zavedam se težav, ki nas v tem trenutku najbolj bremenijo. Z vso odgovornostjo bom pričel z reševanjem prioriternih programov, ki jih bodo potrdili svetniki in predsedniki vaških odborov, torej vaši predstavniki. Vsakdo ima pravico živeti v prijaznem in urejenem okolju, jaz in občinski svet ter občinska uprava pa smo dolžni to zagotavljati vsem občanom, tudi tistim, ki so od centra občine najbolj oddaljeni. Le iskrenost, dobro sodelovanje in trdo delo so v tem hitrem tempu življenja pravilna pot do boljšega jutri. Delati anonimno je način, ki ga uporabljajo slabiči, ljudje, ki se skrivajo za drugimi in ne pripomore k napredku kraja.

Pred nami so božični in novoletni prazniki, zato vam želim, naj svetloba pisanih decembrskih luči zasenči črne misli, naj vas pozitivne misli spremljajo v vsak dan v novem letu. Želim vam vesel božič ter srečno, uspešno in miru polno novo leto.

Vse, ki boste novo leto pričakovali v bližini, vabim, da se nam kakšno uro pred iztekom starega leta pridružite na prostoru pred občino, kjer bomo nazdravili novemu letu in ga pričakali z manjšim ognjemetom.

Vaš župan **Alojz Benko**

TRNOVSKI ZVON

Izdajatelj: Občina Trnovska vas; Odgovorna urednica: Romana Breznik; Uredništvo: Romana Breznik, Barbara Drumlič, Anita Vršič in Matjaž Kramberger; Naslov uredništva: TRNOVSKI ZVON, Trnovska vas 42, 2254 Trnovska vas; Telefon: 02/757-95-10; Telefax: 02/757-16-61; E-pošta: obcina.trnovska.vas@siol.net; Lektoriranje: Barbara Drumlič.

Glasilo TRNOVSKI ZVON izhaja v nakladi 380 izvodov in ga prejmejo vsa gospodinjstva v občini Trnovska vas brezplačno.

Grafično oblikovanje: VEJICA, Rado Škrjanec s.p., 041 684 910

Spletna stran: www.trnovska-vas.si

OBČANI PRIDNO ODDAJALI GUME

Na podlagi uredbe o prometu, načinu in pogojih izvajanja gospodarske javne službe ravnanja z izrabljenimi avtomobilskimi gumami (Uradni list RS; št 71/06) je bila v naši občini izpeljana brezplačna oddaja izrabljenih gum in zračnic. Tudi sam sem obiskal zbirno mesto v Trnovski vasi. Delavca občinske uprave sta mi dejala, da so se na akcijo ljudje lepo odzvali, o čemer je pričal velik kup izrabljenih gum in zračnic.

Ekološka ozaveščenost ljudi torej obstaja. Dokazana je namreč škodljivost takih in podobnih umetnih materialov, ki ležijo v naravi in slabo vplivajo na žive organizme, podlago, vodo in druga živa bitja. Sicer je omenjena akcija le kamenček v mozaiku odnosa človeka do narave in okolja, a na tak način in s podobnimi akcijami velikokrat vse skupaj preide v širšo dejavnost za vzpostavitev naravnega ravnovesja, čistega okolja in pravičnega odnosa človeka do narave in vsega živega. Pohvala občanom!

Besedilo in foto: **Matjaž Kramberger**

Delavca občinske uprave v delovni akciji

STROŠKI ČIŠČENJA DIVJIH ODLAGALIŠČ TER JAJO POSEBNE UKREPE

Ohranitev čistega in zdravega okolja bi morala biti skrb vsakega posameznika. Ustrezno ravnanje s komunalnimi odpadki in njihov odvoz na določeno odlagališče je določen z občinskim odlokom.

Žal so divja odlagališča komunalnih odpadkov v občini Trnovska vas še vedno težava, s katero se mora ukvarjati občinska uprava. Obveščanje občanov in opozarjanje na negativne posledice odlaganja odpadkov izven določenih mest, pri posameznikih še vedno ni zaleglo.

Obstoj divjih odlagališč je odraz neprimernega odnosa posameznikov, njihovega nespoštovanja potreb občanov po zdravem okolju, ki ga ni mogoče spremeniti drugače kot z globami. *Šele, ko jih udari po žepu, se posamezniki začnejo zavedati svojih obveznosti.*

Sanacije divjih odlagališč stanejo veliko in posledice nevestnega ravnanja posameznikov čutijo vsi občani, ki kot davkoplačevalci financiramo opravljanje občinskih nalog. Stroški čiščenja in odvoza odpadkov so preveliki, da bi občina lahko očistila vsa divja odlagališča.

Nastajanje divjih odlagališč se skuša preprečiti na različne načine. Povečuje se pokritost z rednim odvozom komunalnih

odpadkov, večje odpadke pa lahko občani oddajo v zbirnem centru novega Centra za ravnanje z odpadki Gajke, vsak delovni dan od 8. do 17. ure in v soboto od 8. do 14. ure.

Z Odlokom o načinu opravljanja obveznih lokalnih gospodarskih javnih služb zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov na območju občine Trnovska vas (Uradni vestnik Občine Trnovska vas, št. 4/2005) so za nepravilno ravnanje predpisane globe za prekrške. In sicer za fizično osebo, odgovorno osebo pravne osebe ali odgovorno osebo samostojnega podjetnika posameznika in samostojnega podjetnika posameznika 100.000,00 tolarjev ter za pravno osebo 350.000,00 tolarjev, če:

- odlaga komunalne odpadke izven območja odlagališča oziroma na mestih, ki nimajo ustreznih dovoljenj za odlaganje komunalnih odpadkov,
- kopiči komunalne odpadke oziroma odlaga komunalne odpadke v objektih ali zemljiščih, ki niso namenjeni za odstranjevanje komunalnih odpadkov.

Globo je mogoče izreči le v inšpekcijskem postopku, ki ga izvede komunalna inšpek-

torica. Postopek se lahko uvede na podlagi ugotovitev inšpektorice, lahko pa tudi na podlagi obvestila občanov. Obvestila občanov so vedno pogostejše podlaga za uvedbo inšpekcijskega postopka, ker se občanom več ni potrebno bati, da se bo izvedelo, kdo je inšpektorju posredoval podatke. Po Zakonu o inšpekcijskem nadzoru (Uradni list RS, št. 56/2002) je inšpektor dolžan varovati tajnost vira prijave in vira drugih informacij, na podlagi katerih opravlja inšpekcijski nadzor.

Komunalna inšpekcija redno preverja in ugotavlja, kateri občani odlagajo komunalne odpadke izven določenega odlagališča ter izreka globe.

Občani, ki želijo podati prijavo, jo lahko sporočijo na Komunalno inšpekcijo skupne občinske uprave, Mestni trg 1, 2250 Ptuj, na telefonsko številko: 748 29 92 ali 748 29 63.

Zaželjeno je, da je posredovano čimveč podatkov o povzročitelju (ime in priimek, naslov, številka avtomobilske prometne tablice) ter o času in kraju, kjer so nepravilno odloženi odpadki.

Sabina JUPIČ,
komunalna inšpektorica

NEPRAVILNO ORANJE NJIV OB OBČINSKIH CESTAH – OBVESTILO OBČANOM

Komunalna inšpektorica redno prejema prijave občanov Občine Trnovska vas v zavezi nepravilnega oranja njiv, ki jih občani orjejo ob lokalnih cestah in javnih poteh.

PREPOVED OGROŽANJA OBČINSKE CESTE IN PROMETA NA NJEJ

Odluk o občinskih cestah Občine Trnovska vas (Uradni vestnik občine Trnovska vas št. 11/99) v 39. členu prepoveduje začasno ali trajno zasesti občinsko cesto ali njen del, izvajati ali opustiti kakršna koli dela na cesti in zemljišču ali objekte na njej ter ovirati ali ogroziti promet na cesti. Vse stroške zavarovanja in odstranitve ovire

na cesti in drugih posledic prepovedanih dejanj nosi tisti, ki jih je povzročil.

Po 15. točki drugega odstavka 39. člena zgoraj navedenega odloka, je prepovedano predvsem - orati njive v razdalji 1m od ceste v smeri proti njej ali v širini 1m od ceste vzporedno z njo.

NADZOR NAD PRAVILNIM ORANJEM NJIV

Nadzor nad spoštovanjem in izvajanjem občinskega odloka v Občini Trnovska vas, izvaja komunalna inšpektorica Skupne občinske uprave. Inšpektorica v primeru kršitve lastniku oziroma uporabniku zemljišča odredi, da mora zemljišče, ki ga je

zoral vzpostaviti v prvotno stanje. Če lastnik oziroma uporabnik zemljišča ne izvrši odredbe inšpektorice se kaznuje z globo 15.000,00 tolarjev - 53. člen Odloka o občinskih cestah Občine Trnovska vas.

Komunalna inšpektorica redno preverja in ugotavlja, kateri občani ob občinskih cestah, orjejo njive v nasprotju z Odlokom o občinskih cestah Občine Trnovska vas. Občani, ki želijo podati prijavo, jo lahko sporočijo na Komunalno inšpekcijo Skupne občinske uprave, Mestni trg 1, 2250 Ptuj, na telefonsko številko: 748 29 92 ali 748 29 63.

Sabina JUPIČ,
komunalna inšpektorica

8. OBČINSKI PRAZNIK OBČINE TRNOVSKA VAS

V jeseni naša občina praznuje, in sicer potekajo ob občinskem prazniku raznovrstne prireditve ves mesec oktober. Ob koncu meseca pa sledi osrednja prireditev in letošnji 8. občinski praznik naše občine smo slavnostno in s kulturnim programom obeležili v soboto, 28. oktobra 2006 v kulturnem domu v Trnovski vasi.

V samo prireditev nas je popeljal pevski zbor OŠ Trnovska vas pod vodstvom g. Ernesta Kokota. Pesmi pa je sledil pozdrav in nagovor podžupana g. Franca Pukšič, ki je predstavil postorjeno delo v naši občini. V kulturnem programu prireditve so se predstavili učenci OŠ Trnovska vas, prav tako pa nas je s pesmijo razveselila Tanja Trinkaus.

Priznanja občine Trnovska vas so letos prejela tri društva, in sicer PGD Biš, Lovska družina Trnovska vas in KORK Trnovska vas. Občina Trnovska vas je letos, skupaj s

ŠD Kenguru, podelila tudi priznanje naj športniku in športnici naše občine. Naziv sta si za to leto pridrila Boris Pukšič in Suzana Sušnik ter si s tem pridobila nagrado, izlet v Benetke, ki jima jo podarja ŠD Kenguru. V nadaljevanju je sledila podelitev priznanj in zlatih petic za odličen uspeh v vseh razredih osnovne šole, ki sta ju prejeli Martina Potrč in Doroteja Dvoršak.

Vse goste in zbrane je na osrednji prireditvi ob 8. občinskem prazniku naše občine pozdravil in nagovoril tudi novoizvoljeni in sedaj že aktualni župan občine Trnovska vas g. Alojz Benko. V imenu vseh povabljenih gostov in županov sosednjih občin pa je spregovoril poslanec v DZ Republike

Slovenije in župan občine Destrič g. Franc Pukšič.

Po osrednjem oz. uradnem delu prireditve je v kulturnem domu potekalo družabno srečanje.

Barbara Drumlič

VABILO BIODINAMIKOM

V letu 2007 bo Center Vita pomagal pri ustanavljanju društva BIODINAMIKOV v Podravju. Po vseh regijah v Sloveniji so društva biodinamikov že ustanovljena, samo pri nas v Podravju ne. Želimo, da se v društvu najdemo vsi tisti, ki imamo podobne poglede na zdravo pridelavo hrane in s tem na ohranjanje okolja v katerem živimo.

»V nadaljevanju bom skušal v grobem opisati kaj oziroma kako skrbimo za svoje rastline biodinamiki. Takoj na začetku moram poudariti, da za nego rastlin ne uporabljamo nobenih strupov (pesticidi ipd). Biodinamiki ne gnojimo zemlje s svežim gnojem, ampak gnoj predhodno kompostiramo. Rastline škropimo s čaji oziroma preparati, ki so narejeni iz zdravilnih zelišč. Prizadevamo si, da bi

v zemlji in izven nje ustvarili takšne pogoje, ki bi omogočili rastlinam, da se v celoti izrazijo v svoji postavi. Res pa je, da za takšno delo potrebujemo nekaj dobre volje in znanja. Če prvo imamo, se bomo drugo naučili v društvu.

Če bo dovolj interesentov, bo v januarju 2007 sestanek, na katerem se bomo spoznali in dogovorili o skupnih interesih.« (citat pobudnika za ustanovitev društva)

Interesenti, pokličite in se prijavite na telefon 460-50-80, ga. Bojana.

**CENTER VITA, zavod za razvoj podeželja:
Miro Zelenik**

KJE JE PRAVA RESNICA?

Nedelja 16. 7. 2006, pri dveh svetih mašah prisotni verniki poslušajo znameniti govor g. Zvonka Zoreca, ki se pritožuje, da mu je Občinski svet Občine Trnovska vas zaradi nespoštovanja koncesijske pogodbe, katera je sklenjena med Občino Trnovska vas in pogrebnim podjetjem Jančič ALMAJA iz Lenarta ter zaradi nekorektnega obnašanja in nezaupanja, prepovedal nadaljnjo opravljanje funkcije molilca in govornika na našem pokopališču.

K temu govoru se je pridružil tudi naš farni župnik g. Jožef Rajnar, ki je govoril o stvareh, ki so popolnoma neresnične in žaljive. Poraja se vprašanje, s kakšno pravico g. župnik zagovarja g. Zoreca, ki je sicer samo podizvajalec, neposredno odgovoren svojemu delodajalcu, to je pogrebnemu podjetju Jančič. Gospod župnik za njega ne more prevzemati nobenih odgovornosti in pooblastil. Gospodu Rajnaru kot farnemu duhovniku in globoko vernemu človeku, bi moralo biti vseeno, kdo ob žalostnih trenutkih moli v vežici.

In sedaj k bistvu tega spora med občino in g. Zorecom. Lansko leto, 19. 9. 2005, je potekal na našem pokopališču pogreb. Gospod Zvonko je pred mašo pobiral darove za svete maše, cerkev, zraven teh darov pa so pogrebci lahko darovali tudi prostovoljne darove za vežo. Darovi za vežo se pobirajo po sklepu občinskega sveta od leta 2002, ko je bila vežica predana svojemu namenu. Do tukaj vse lepo in prav. Ko pa je 8. 11. 2005 eden izmed svetnikov preverjal finančno stanje vseh zbranih sredstev v tekočem letu, pa finančna sredstva zbrana na tem pogrebu, do tega datuma (po skoraj dveh mesecih), še niso bila predana v občinsko blagajno. Gospod Zorec bi se moral zavedati, da so vsa sredstva zbrana za namen vežice občinski denar, ki se tudi namensko porabi za obnovo in vzdrževanje mrliške vežice in zato morajo biti v najkrajšem času predana občini. Še bolj kot to pa je pomembno, da se upošteva želja darovalca, kar je njegova osebna in neodtujljiva pravica. Po intervenciji občine preko pogrebnega podjetja Jančič je g. Zorec še isti dan (8. 11. 2005) na občino dostavil denar z izgovorom, da je bil ta denar shranjen v župnijski blagajni. Kar pa je vredno najmanj zaupanja, pa je, da zraven denarja ni bil predan spisek darovalcev, tako da se ne ve ne kdo in ne koliko so posamezniki darovali za vežico. Takrat je g. Zorec na občini tudi izjavil in zagrozil, da prostovoljnih prispevkov za vežico ne bo več pobiral, kar je ob prvem

naslednjem pogrebu tudi uresničil. Dne 25. 5. 2006 je občinski svet na svoji 29. redni seji razpravljal tudi o tej zadevi in zadolžil občinsko upravo, da pošlje obvestilo koncesionarju, katera vsebina je zapisana že v uvodu tega članka.

Potrebno je pokomentirati in razjasniti tudi nekaj navedb g. Zvonka in g. župnika iz dne 16. 7. 2006, ki sta obred sv. maše izkoristila za širjenje neresnic in laži. Imenovana gospoda sta namreč med drugim tudi navajala, da je občinski svet bivšega župana g. Karla Vurcerja *nagnal*. Verjetno sta oba pozabila, da je bilo v vseh medijih (TV, radio, časopisi in tudi Trnovski zvon) nedvoumno objavljeno, da je bivši župan odstopil sam (z nepreklicno odstopno izjavo). Nadalje je bilo pri sveti maši navedeno, da je občinski svet prepovedal g. Karlu Vurcerju pogrebne govore. Žal, tudi to dejstvo je neresnično, saj je g. Vurcer pisno izjavil, da v bodoče ne želi nastopati kot pogrebni govornik in izjavo tudi poslal pogrebnemu podjetju Jančič. Dokument je možno preveriti na sedežu pogrebnega podjetja. Članom bivšega občinskega sveta v prejšnjem mandatu ni povsem jasno, zakaj g. Rajnar pri teh zadevah vpleta bivšega župana, saj namreč dobro poznamo njune medsebojne odnose v preteklosti, ki niso bili ravno zgledni.

Prav tako g. župnik navaja, da obstaja dokument, kjer piše, da se za vežico ne bodo pobirali prostovoljni prispevki, ko bo končana. Resnica je ta, da so se prispevki pričeli pobirati šele takrat, ko je mrliška vežica bila predana svojemu namenu.

Prav tako ne vzdržijo navedbe g. župnika, da v "vesoljni Sloveniji" ni občine, ki bi pobirala prostovoljne prispevke za vežico. Če se ozremo samo do sosednje občine Destrih lahko vidimo, da izjava ne vzdrži, saj sredstva za vežico pobirajo vrsto let, kar je našim občanom tudi dobro znano.

In na koncu, tudi trditev g. župnika, da so pobrane grobarmine namenjene vzdrževanju vežice, ni točna. Z grobarmino namreč pogrebno podjetje Jančič vzdržuje pokopališče in okolico vežice, stroški vzdrževanja vežice in nakup opreme v njej pa bremeni občinski proračun.

S tem člankom ne želimo ustvarjati nobenih sporov med občino in g. župnikom, kajti dosedanje sodelovanje med obema institucijama je bila povsem korektno. Upamo da bo tako tudi v bodoče. Občinski svet je dolžan občankam in občanom pojasniti in podati podatke ter navedbe, ki so bile

tolmačene nepravilno. Vse informacije v zvezi s tem so na razpolago tudi na občini Trnovska vas.

Zaradi nastalih razmer in čim prejšnje umiritve strasti, je takratni podžupan občine dne 18. 7. 2006 sklical sestanek, na katerega je povabil direktorja pogrebnega podjetja Jančič ALMAJA g. Zlatka Glimška in g. Zvonka Zoreca. Žal se g. Zorec sestanka iz osebnih razlogov ni želel udeležiti. Na sestanku so bile sprejete naslednje točke po koncesijski pogodbi:

- 1) Svojcem ponuditi možnost izbire tudi drugega molilca in govornika.
- 2) Če je želja svojcev po določeni osebi, se jim to omogoči.
- 3) Vsebina govora mora biti primerna in upoštevati pieteto pokojnika (pri tem je potrebno upoštevati navodila svojcev in pogrebni protokol, ki ga vodi koncesionar).
- 4) Za pobiranje sredstev za vse namene se nastavijo pole za vsak namen posebej, kjer se vpiše darovalca, ki je daroval.

Ob koncu še ta razjasnitev. V primeru smrtnega slučaja se zraven vseh uslug pri pogrebnem podjetju Jančič že od samega začetka vedno plača tudi usluga molilca in govornika. Cena za dvakratno molitev in pogreb je 8000 SIT, za poslovilni govor pa 11576,40 SIT. V kolikor pa boste molilca plačali neposredno, pa vam je g. Zorec dolžan izdati originalni račun kot samostojni podjetnik.

Člani občinskega sveta v mandatu 2002-2006

(Članek je bil pripravljen za objavo v prejšnji številki (Trnovski zvon št. 4, letnik VI, 13. oktober 2006), vendar zaradi pomanjkanja prostora objava ni bila možna.)

MISIJON 2007 - ŽUPNIJA SV. BOLFENK V SLOVENSКИH GORICAH

Dragi bolfenški farani!

Sporočam vam, kot je pater misijonar predstavil oz. naznanil prvo adventno nedeljo pri mašah pater misijonar, da bo v naši župniji drugo leto v adventnem času potekal misijon. Vodili ga bodo patri minoriti, ker je naša župnija še posebej povezana z njimi. Nenazadnje od tukaj izhajata dva duhovna poklica njihovega reda, znani misijonar, ki je žal že pokojni, p. Franček Čuček in p. dr. Slavko Krajnc.

Potekala bo tudi enoletna priprava na misijon. Zakaj enoletna priprava? Rad bi vas spomnil, da je bil zadnji misijon v naši župniji leta 1990 ob 200-letnici cerkve oz. župnije. Ponavadi bi naj bil vsakih 10 let oz. kakor pravi novi zakonik cerkvenega prava, naj župniki po predpisih krajevnega škofa od časa do časa oskrbijo tisto oznanjevanje, ki ga imenujemo duhovne vaje, misijone in druge potrebam prilagojene oblike (Kan. 770).

Ker je od zadnjega misijona minilo že 16 let in ker se razmere

zelo spreminjajo, je več kot na mestu ta duhovni zagon, ki naj bi nagovoril vsakega od nas in ga tudi pritegnil. Zato bomo oz. smo v naši župniji pričeli z daljno – enoletno – pripravo na sv. misijon letos na prvo adventno nedeljo.

Kot prvo vas vabim, da tudi doma, kakor v cerkvi, po vsaki sv. maši molimo oz. molite v ta namen. Več o programu, kako in na kakšen način bo skozi vse leto potekalo, boste obveščeni preko cerkve oz. preko župnijskega lista, ki bo izšel po novem letu. Odprimo svoja srca in duše v letu, ki je pred nami in za nas še posebej leto božje milosti.

To vam polagajo na dušo in srce ter vas k temu vabijo patra misijonarja in vaš dušni pastir Jožef Rajnar.

Na praznik Marijinega Brezmadežnega spočetja 8. 12. 2006

DRUŠTVO UPOKOJENCEV TRNOVSKA VAS

Leto 2006 se izteka. Pri pregledu celoletnega dela smo prišli do zaključka, da je plan dela, ki smo si ga zadali za tekoče leto v celoti realiziran, saj smo izvedli, v zadovoljstvo članov, redni občni zbor, ki je po pravih DU obvezen enkrat letno.

Organizirali smo tri izlete:

- po želji članov društva nakupovalni izlet na Madžarsko, 11. maja 2006;

- odšli smo na srečanje društev upokojencev Slovenije, ki je bilo v Mozirju, 29. junija 2006;

- izlet oz. romarska pot, Brezje – Begunje, 9. september 2006 (dva avtobusa). Organizirali smo tudi martinovanje 11. novembra 2006. Kar se pa tiče rekreacije pa kolesarjenje, seveda kratke relacije, ker nam v zrelih letih moči že pešajo.

Bistveno pomembno pa je, da v mesecu decembru obiščemo na domu tudi člane, jih obdarimo s pozornostnim darilom, saj se iz zdravstvenih razlogov ne morejo več srečevati z nami.

Kot vemo, so lokalne volitve za nami. Dobili smo novega župana in pomlajen občinski svet. Pogrešamo pa, da nimamo niti enega člana DU v občinskem svetu, kateri bi pri delitvi denarnih sredstev društvom, zastopal upokojence.

Trdno upamo in si želimo, da smo si z vloženim minulim delom zaslužili medgeneracijsko solidarnost.

Vsem članom DU, predvsem pa članom izvršilnih odborov, se zahvaljujem za ves prosti čas, ki ste ga vložili v dobro bit društva v letu 2006.

Obenem želim vsem našim članom, krajanom in občinskim delavcem vesele božične praznike, zdravja, sožitja, osebne sreče in uspešnega dela v letu 2007.

Franc Kuplen,
predsednik DU Trnovska vas

RDEČI KRIŽ

Lahko bi dejali, da v naši KORK Trnovska vas kar pestro izvršujemo naše načrte, ki smo si jih postavili v začetku letošnjega leta.

27. novembra smo imeli v kulturni dvorani predavanje o zdravi prehrani, ki ga je vodila naša domačinka Andreja Krajnc, vis. med. ses., univ. dipl. org. Udeležba je bila kar zadovoljiva. Drugo predavanje bo nekje sredi decembra, vodil pa ga bo naš zdravnik Tomaž Schaubach.

Drugega decembra smo imeli, prav tako v kulturni dvorani, srečanje naših članov, kjer je bila udeležba tudi zadovoljiva, pa tudi vzdušje je bilo zelo prijetno. Vsem tistim, ki so zaradi bolezni morali ostati doma pa želimo, da čim prej ozdravijo.

Ker smo že v pred božičnem času, nismo pozabili tudi na naše ostarele, bolnike in invalide. Kakor vsako leto, jih bomo tudi letos obiskali s paketi po vseh treh domovih za ostarele v Rakičanu, Ptujju in Muretincih, naše invalide pa seveda po domovih.

Vsem našim občankam in občanom želimo vesele božične praznike, v novem letu 2007 pa veliko sreče in zdravja. Našim osnovnošolcem pa najlepša hvala za sodelovanje.

Marija Maguša, KORK Trnovska vas

LOVCI LOVSKE DRUŽINE TRNOVSKA VAS SMO PRAZNOVALI JUBILEJ 60 LET OBSTOJA

Lovska družina Trnovska vas je bila ustanovljena pred 60 leti. V tem obdobju se je družina kot vse druge organizacije v kraju razvijala po danih možnostih. Aktivnosti so v glavnem tekle na področju društvenega življenja, gradnje lovskega doma, vzdrževanja doma in okolice, nakupa zemljišč za krmiljenje, gojitve divjadi, lova ter strelsko tekmovalne dejavnosti v streljanju na glinaste golobe, kjer so in še danes naši najboljši strelci promovirajo našo družino in občino širom po državi.

V sled uspehov in dobre volje smo se v lovci Lovske družine Trnovske vasi, ki šteje danes 37 članov in 2 članici, odločili, da počastimo naš jubilej šestdeset let uspešnega delovanja, z naslednjim programom.

V nedeljo, 13. 8. 2006 smo organizirali že tradicionalno sveto mašo v čast sv. Huberta –zavetnika lovcev. Tu smo se spomnili tudi vseh naših pokojnih članov. Po slavnostni maši, smo praznovanje nadaljevali v domu krajanov, kjer smo počastili jubilej z bogatim kulturnim programom in družabnim srečanjem lovcev, občanov ter gostov.

Ob praznovanju obletnice smo obnovili družinski prapor ter ga obogatili z novimi trakovi. Ob tem praznovanju smo člani in drugi zaslužni prejeli tudi priznanja za dolgoletno uspešno delovanje v družini.

V namen praznovanja smo 27. 8. 2006 pripravili na lovskem strelišču v Trnovski vasi že tradicionalno srečanje lovcev, kjer smo se pomerili v streljanju na glinaste golobe.

Spoštovani občani, leto 2006 se počasi izteka. Bilo je leto, ki je bilo za vse nas delovno, polno lepih trenutkov, uspehov pa tudi težjih preizkušenj. Bilo je leto, ki ga je bilo vredno, več ali manj, živeti in doživljati, kar si seveda vsi skupaj želimo tudi v naprej. Zato se vam lovci Lovske družine Trnovske vasi zahvaljujemo za razumevanje in strpno sodelovanje z željo, da ostanemo v takšnih odnosih tudi naprej. Vsem želimo vesele božične praznike, zadovoljstva, sreče in zdravja polno v letu 2007.

Alojz Fekonja, tajnik LD Trnovska vas

25 LET STRELSKEGA DRUŠTVA TRNOVSKA VAS

V mesecu oktobru smo v našem društvu praznovali 25 let našega obstoja. Ob tem jubileju smo pripravili razstavo, na kateri smo prikazali ustanovne litine društva in seznam ustanovnih članov, diplomsko nalogo s tematiko organizacije turnirjev, priznanja, pohvale, pokale in medalje, ki se jih je v teh letih zbralo kar precej. Na ogled smo postavili tudi vso strelsko opremo, ki jo imamo, zbrane rezultate s tekmovanj in turnirjev s preteklih let, koledarje, plakate, ki so vabili na Igre dobre volje.

Ob jubileju smo organizirali tudi turnir v streljanju z zračno puško in izdali brošuro ob 25-letnici. Brošuro, v kateri smo opisali našo zgodovino,

potek Iger dobre volje, organizacijo turnirjev in dobrih dosežkov naših tekmovalcev, lahko dvignete pri vodilnih članih društva. Zahvalili bi se vsem, ki so nam na kakršen koli način pomagali izvesti ta jubilej. Posebna zahvala gre vsem sponzorjem, ki so nas finančno podprli in nam tako omogočili, da si bomo lahko dobavili strelsko opremo, ki nam še manjka, in se tako potem še bolj približali najboljšim strelskim društvom v naši okolici.

Kratka zgodovina društva

Prvi zametki Strelskega društva Trnovska vas segajo v leto 1974, vendar je bilo leta 1977 to društvo, zaradi zaenkrat še neznanih vzrokov, ukinjeno. Sedanje društvo je bilo ustanovljeno leta 1981. Prvi predsednik, takrat še Strelske družine Trnovska vas, je bil Marjan Vršič, Cvetka Majerič pa je bila prva tajnica društva.

Na športnem področju je društvo vedno dosegalo zadovoljive rezultate, glede na pogoje, ki jih je imelo na razpolago. Prvi treningi so bili na prostem, ker v kraju ni bilo nobenega primerne prostora za strelišče. Leta 2000 pa se nam je uresničila dolgoletna želja, saj smo uspeli kupiti štiri-stezni montažno strelišče. Strelišče imamo postavljeno v kulturnem domu v Trnovski vasi. Pred osamosvojitvijo smo sodelovali v ligi, ki jo je organizirala takratna Strelska zveza Ptuj. Po letu 1991 ta liga ni več obstajala, zato smo skupaj s SD Dornava, SD Juršinci in SD Juršinci Željka ustanovili Slovenskogoriško ligo. Ta liga je obstajala pet let, nato sta strelski društvi iz Juršinc

prešli v višji razred tekmovanja. Takrat smo se povezali s SD Osek, SD Vitomarci in ustanovili lastno medobčinsko strelsko ligo. Leta 2003 se je tej ligi priključilo tudi SD Zg. Velka. Od leta 2003 pa sodelujemo tudi v ligi, ki ozemeljsko pokriva nekdanjo ptujsko občino (bivša Strelska zveza Ptuj). Vseskozi smo se udeleževali in prirejali turnirje v streljanju s serijsko zračno puško.

Društvo je v svoji zgodovini velikokrat organiziralo zabavne prireditve s plesom. Najpogostejše so bile ob dnevu žena, martinovanju in novem letu, v poletnem času pa vrtno veselice. Najbolj znana med njimi je bila prireditev Igre brez meja, ki so se kasneje preimenovali v Igre dobre volje, ki pa so postale tudi tradicionalne. V letu 2004 smo tako organizirali že 8. igre dobre volje.

Turnir ob 25. letnici strelskega društva

To je bil eden najbolj zanimivih turnirjev na našem strelišču med ekipami, saj je zmagovalna ekipa samo za en krog premagala drugo uvrščeno ekipo. Tako je zmagala je ekipa SD Velka s 513 krogi pred ekipo SD Jože Kerenčič iz Ormoža, ki je dosegla 512 krogov. Tretja je bila ekipa SD Oseka s 510 zadetimi krogi. Domača ekipa v postavi Roman Maguša, Franci Hameršak in Janez Tašner je dosegla četrto mesto z 464 doseženimi krogi.

Posamezno je skupno tekmovalo 37 tekmovalcev. Zmagal je Matjaž Habjanič iz SD Jože Kerenčič (179), drugi je bil Kle-

men Methans iz Velke (175), tretji pa je bil Dominik Slekovec iz Oseka (173). Naši najboljši posamezniki so bili naslednji: Roman Maguša peti, Srečko Vrečar deseti, Boris Pukšič dvanajsti...

Tekmovanje za občinski pokal

Vsako leto v sklopu občinskega praznika tekmuje tudi za občinski pokal. Zmagal je letos naš najboljši strelec Roman Maguša, drugi je bil Srečko Vrečar, tretji Boris Pukšič, četrti Sandi Njivar, peti Janez Tašner. Skupno je bilo prijavljenih 17 tekmovalcev.

Članska liga 2006

Tudi letos izvajamo člansko ligo v streljanju z zračno puško. V ligi lahko sodelujejo vsi člani društva in vsi simpatizerji streljanja z zračno puško. Skupno je v spomladanskem in doseganju jesenskemu delu streljalo že kar 30 tekmovalcev. Trenutno je v vodstvu Roman Maguša pred Janezom Čehom. Tretji je Srečko Vrečar, četrti Bojan Maguša, peti Mitja Kovačič, šesti Sandi Njivar.

Vabimo vse zainteresirane, da se nam pridružite. Ponavadi tekmuje ob petkih zvečer na montažnem strelišču v kulturnem domu v Trnovski vasi. Več informacij lahko dobite na telefonski številki 031 506 049 (Roman) ali 041 387 185 (Franci).

Franci Hameršak

ŠPORTNI OKTOBER 2006

V okviru 8. občinskega praznika naše občine je ŠD Kenguru tudi letos pripravilo sklop športnih prireditev – Športni oktober 2006.

Športni oktober 2006 je letos odprl Kengurujev streetball turnir, ki je potekal v nedeljo, 1. oktobra. Turnirja se je udeležilo sedem ekip. Prvo mesto je pripadlo ekipi z imenom Kleša (Danilo Pukšič, Rajko Vrečar), drugo ekipi Barakude (Bojan Maguša, Roman Maguša) in tretje ekipi Duo platin (Boris Pukšič, Jože Šömen). Ob koncu so se pomerili tudi v metanju trojk, kar je šlo najbolje od rok Romanu Magušu.

V soboto, 7. oktobra 2006 je v okrepčevalnici Pri sivi čaplji potekal turnir v kartanju. Sodelovalo oz. v igranju "šnopsa" se je pomerilo osem parov. Najbolje sta se odrezala Dušan in Bogdan Rajšp, drugo mesto sta si "prikartala" Matej Požegar in Sandi Ornik, tretje pa Mitja Sušnik in Miloš Kocbek.

Naslednji dan, v nedeljo, 8. oktobra 2006 se je na športnem igrišču odvijal hokej na rolerjih. Od dveh tekmujočih ekip je prvo mesto osvojila ekipa v sestavi: Mitja Sušnik, Suzana Sušnik in Vili Lovrenčič. Druga je bila ekipa nadebudnih športnikov: Sašo Arnuga, Egon Pavalec in Leon Pavalec. V prostih streljih se je izmed vseh najbolje odrezala edina ženska predstavница, in sicer je to bila Suzana Sušnik.

Tek po vaseh občine je potekal na lepo sončno soboto, 14. oktobra 2006. Start je bil pred OŠ Trnovska vas, cilj pa pred gasilskim domom v Bišu. Na teku je sodelovalo pet moških in ena ženska predstavница, ki je bila v svoji kategoriji tudi nesporna zmagovalka. Zmago si je tako pritekla Suzana Sušnik. Med moškimi je bil najhitrejši Boris Pukšič, kot drugouvrščeni je na cilj priteknel Ivan Štebih, tretji pa je bil Bojan Maguša.

V sklopu letošnjega športnega oktobra je potekal tudi turnir v badmintonu. Ta je potekal v nedeljo, 15. oktobra 2006 v šolski telovadnici. V moški kategoriji se je najvišje uvrstil Vili Lovrenčič, drugi je bil Leon Pavalec, tretje mesto je pripadlo Rokiju Pernatu. Med ženskami je prvo mesto osvojila Suzana Sušnik, drugo Barbara Drumlič in tretje Mateja Horvat.

Zadnja in letošnja novost med športnimi prireditvami v mesecu oktobru je bila prijateljska tekma v košarki med ekipo iz Destrnika in domačo ekipo iz Trnovske vasi, ki je morala priznati premoč nasprotnikov. Tekma je potekala v petek, 20. oktobra 2006 v šolski telovadnici. Gostje so ob koncu dejali, da so bili veseli pova-

Prijateljska tekma Destrnik – Trnovska vas

bila, zato se jim bodo tudi v nadaljnje radi odzvali.

S športnimi prireditvami popestren mesec oktober je znova poživil dogajanje v našem kraju in marsikomu izmed nas še polepšal čudovite in tople jesenske dni. Želimo si,

da bi bili med njimi tudi vi, zato vas pri- srčno vabimo na vse naše prireditve, kot tekmovalca ali gledalca, saj so namenjene prav vsakemu posamezniku.

Barbara Drumlič

VILA

*Po mavrici, ki se pne
s konca pomola,
od zahoda proti vzhodu
bo teklo moje srce
in iskalo ljubezen.*

*Teklo bo kot slap
ali polzelo kot ledenik,
z valovi počasi zalilo pomol.
Vse to - brez vetra in sap.*

*Brez vetra in sap
bo izkoristilo trik,
prijelo najmilejšo vilo
za dlan
in prosilo
oblake zavetja.*

*Če brezmadežna vila
bo rekla: »Ne grem
po mavrici do pomola!«,
dlan bo izvila,
stekla bo bosa in gola
nazaj do svoje votline,
točila solze
in lepe spomine*

obujala sama.

*Morje bo steklo s pomola...
Morje bo odšumelo v viharju...*

*Srce se bo podalo v samoto,
v mir in gluhosto
in temo noči,
nekam daleč.*

*Sredi ničesar bo padlo
na mravljišče
in zmrznilo v lepoti zime.*

*Spomladi pod krošnje šumeče
prikrade se žarek...*

*Spomladi pognalo
bo cvetje rdeče,
cvetje kipeče,
v vetru drhteče.*

*Cvetje ji drago
našla bo vila
- našla bo šopek vrtnic na pragu.*

Roman Maguša

AKTIVNOSTI V DRUŠTVU KMETIC

Čeprav še ni snega, se je sezona tečajev in predavanj v našem društvu že začela. V novembru smo se zbrale v garaži pri naši predsednici in pod vodstvom kuharja Dušana pripravljale meso na različne načine, primerne predvsem za piknik. Za pokušino si pripravite polnjene puranje zrezke s sadjem, recept sledi v nadaljevanju in jih popecite v pečici ali v kozici, ni nujno le na žaru.

Z novembrom smo začele tudi s telovadbo, ki jo izvajamo v sodelovanju s turističnim društvom in pod vodstvom ga. Angele Fras že četrto sezono.

V ponedeljek smo se poskusile v izdelovanju rož iz »štunf«, pod vodstvom ga. Terezije Meško.

Sprejele smo tudi program za naslednje leto. Idej in želja nam ne zmanjka, omejuje nas le čas, denar in prostor.

V teku so pogovori za uresničitev dolgoletne želje članic po društveni kuhinji in upamo, da bo že naslednje leto kaj uresničljivo!?

Marica Magušič

POLNJENE PURANJE ZREZKI

Potrebujemo :

puranji ali piščančji file, nekaj rezin slanine, kivi in banano.

Zrezke (malo debelejšje) zarezemo z ostrim nožem, da dobimo vrečico, ki jo nadevamo z sadjem.

Kivi in banano narežemo na drobne kocke. V zrezko damo najprej slanino, nato sadje. Spnemo ga z zobobrcem ali ovijemo s svinjsko mrežico. Zrezki so tako pripravljene za peko. Začnimo jih proti koncu peke.

Društvo kmetič Trnovska vas

KULTURNO DRUŠTVO MURŠEC-ŽIVKOV NA OBISKU PRI VINKU MÖDERNDORFERJU

Vinko Möderdorfer je režiser, dramatik, pesnik in pisatelj. Piše drame, pesmi, novele in romane, filmske scenarije, radijske igre za otroke in odrasle. Od leta 1983 je član Društva slovenskih pisateljev. Za svoja dela je prejel že večje število nagrad. Od letošnjega leta naprej "sodeluje" tudi z našim mladim društvom. V začetku naslednjega leta namreč pripravljamo komedijo, katere avtor je prav Möderdorfer.

Naslov komedije naj zaenkrat ostane še skrivnost. Dramski igralci imamo vaje že lep čas in vsekakor lahko zapišemo, da bo sicer črna komedija, res poslastica za vse ljubitelje komedij.

Tako je torej društvo moralo pridobiti soglasje in dovoljenje, da sme omenjeno komedijo večkrat uprizoriti na odru. S pisateljem smo se sprehodili ob Ljubljani, prečkali znameniti Šuštarški most in si skupaj na kratko ogledali staro srednjeveško mestno hišo in čudovito okrašeno Ljubljano. Sicer smo bili samo trije člani društva, a moramo povedati, da nas je bil pisatelj izredno vesel. Povabil nas je v eno izmed dobrih kuliničnih ljubljanskih gostiln, kjer smo pokusili lososa, seveda pa pisatelj ni pozabil naročiti

tudi dobrega vina. Tako je stekel sproščen pogovor o naši novi komediji. Prav tako smo dobili nova navodila in priporočila avtorja, kako se znajti na odru, kako kvalitetno odigrati in kako pripraviti sceno. S stiskom roke in z obljubo, da nas morda obišče na premieri, smo se poslovili. Mi smo seveda nadaljevali pot med božičnimi lučkami in stojnicami, navdušeni nad go-

spodom Möderdorferjem.

Jaz bom kar po domače zapisal, pa naj cenjeni gospod pisatelj ne zameri: »Ni kaj, stari ima svoj stil!«

Matjaž Kramberger

V prijetni družbi gospoda Möderdorferja

Turistično društvo Trnovska vas želi vsem občanom v novem letu 2007 zdravja, zadovoljstva ter da bi se znali razveseliti tudi malih radosti.

Želimo, da bi v novem letu vsak občan prispeval majhen delež k temu, da bi bil naš kraj obiskovalcem prijazen. Skozi njega pelje pomembna cesta, ponuja možnosti za sprehode in kolesarjem zanimive stranske ceste po hribih. Skušajmo poskrbeti, da občestni jarki ne bi bili nametani z odpadnimi steklenicami in ostalo embalažo. Še posebej se zamislimo, ko hočemo kakšen predmet odložiti v zelenem gozdu ali na cvetočem travniku. Mimoidoči takšne naše napake vidijo in si jih tudi zapomnijo. Potrudimo se in dajmo zgled tudi drugim.

V naslednjem letu bo v našem kraju predstavitev nordijske hoje in če bo dovolj zanimanja, bomo pripravili tudi tečaj. Zadnjo soboto v januarju bo v stari dvorani prireditev Ločki bal. V načrtu imamo, da bi uredili boljšo turistično pot. Če ste pripravljeni pomagati ali imate kakšne dobre zamisli, se nam pridružite.

Želimo vam nepozabne decembrske večere in prijeten skok v novo leto.

Za Turistično društvo Trnovska vas:
Marija Vršič

ŠPORTNO DRUŠTVO KENGURU

PREGLED DOGAJANJA V TEKOČEM LETU

Glede na to, da je leto v iztekajočem se obdobju je prav, da pogledamo, kaj smo v Športnem društvu Kenguru pripravili tekom leta.

Kot prvi dogodek v začetku leta lahko omenim občni zbor društva, na katerem se nas je zbralo precejšnje število članov, kateri smo se po protokolarnem delu v ritmu Mladih muzikantov zavrteli v jutro. Tek dogajanja pa smo med drugim popestrili z nagradnim žrebanjem, kjer smo izžrebancem podelili brezplačno vožnjo s Pohor-jetom ter druge praktične nagrade.

V mesecu februarju je sledilo računalniško tekmovanje, znano kot Lan party, katerega sta drugo leto zapored uspešno organizirala Uroš Majerič in Miloš Kocbek. Na tekmovanju se je zvrstilo 39 računalniških moljev, kateri so si podajali tekmovalno znanje v sklopu desetih ur. Zmagovalci tekmovanja so si priigrali lepe praktične nagrade, katere sta jim v imenu Športnega društva Kenguru izročila organizatorja prireditve.

Sledil je mesec maj in z njim tradicionalna, vseslovenska športna prireditev, Veter v lasch - s športom proti drogi, katero smo v Športnem društvu Kenguru pripravili 4. leto zapored. Na njej se je bilo moč pomeriti v šestih športnih panogah (rolanju, košarki, nogometu, premagovanju ovir v sklopu poligona, skoku v daljino, v igri med dvema ognjema) ter likovnem ustvarjanju, kjer se je moč domišljije odražala v izdelku iz kolaž papirja - lepljenki. Med tiste najbolj pogumne, ki so pokazali svoj pevski talent, pa smo razdelili majice z logotipom prireditve. Organizacijske vaje prireditve je prevzela Barbara Drumlič.

V mesecu avgustu smo skupaj s Turističnim društvom Trnovska vas, pod vodstvom Nene Pukšič in Jožeta Kapuna, odkolesarili proti morju, kjer nas je v treh etapah

Veter v lasch

pot vodila do Bleda, čez Vršič do Branika in do končnega cilja, po 490 prevoženih kilometrih, Izole. Pot, ki smo jo prevozili, je bila nepozabna in težko primerljiva s katero koli kolesarsko traso, s katerimi smo v zadnjih štirih letih praktično prekolesarili Slovenijo po dolgem in počez, kajti občutki, ki jih je ob tem moč doživeti, so tisto, česar se bo vsak posamezni kolesar odprave z veseljem spominjal.

V mesecu oktobru je sledil tradicionalni Športni oktober s tradicionalnimi prireditvami in v tem času se je zvrstilo šest prireditev: turnir v kartanju, hokej na rollerjih, košarka 2-2, badminton, prijateljska košarkarska tekma med Trnovsko vasjo in Destrnikom ter 5. tek po vaseh občine. Tekom prireditve si je bilo moč priboriti tudi naziv za najboljšega športnika in najboljšo športnico občine Trnovska vas za leto 2006, kar je to pot uspelo Borisu Pukšiču

in Suzani Sušnik. Oba sta prejela priznanja ob občinskem prazniku občine Trnovska vas, ter si prislužila nagrado, ki jima bo podeljena na občnem zboru Športnega društva Kenguru, 20. januarja prihodnje leto, to je izlet v Benetke.

V mesecu novembru smo tudi oblikovali termine rekreacije (z njimi se je možno seznaniti na www.sportnodrustvokenguru.si) v športni dvorani v Trnovski vasi, h katerim vabimo vse ljubitelje športa.

Tako se je leto s precejšnjo hitrostjo zaključilo in kot je to v društvih običaj, smo ga tudi pri nas zaključili z raznosom koledarjev ter voščilom, čimveč športnega udejstvovanja v prihajajočem letu, s katerim najbolj poskrbimo za svoje emocionalno in telesno zdravje, ki nas naj vodita srečno v leto 2007.

Boris Pukšič,
Predsednik ŠD Kenguru

PO DVAJSETIH LETIH SPET SKUPAJ

Bili so časi, ko so Slovenci še v večjem številu kakor danes odhajali s trebuhom za kruhom in to v tujino. Odhajali so v Trst in nato s parniki prek luže v Ameriko in v druge nam oddaljene dežele. Tudi Avstrija in Nemčija sta bili deželi, ki sta dajali kruh mnogim delavcem in slednji so vedeli, kaj pomeni sicer lepo zaslužiti, a zato trdo delati.

Skorjo tega težko prisluženega kruha je okusil tudi Štebihov Ignac iz Sovjaka in mnogi njegovi prijatelji, ki so več deset let delali v tujini kot gradbeni delavci in delavci na talnih tlakih. Ignac rad pove, da je več kot sedem let "hodil po kolenih" in skupaj z delavci in prijatelji delal na "estrihih", "mešal", "abcigal", "šlajfal" in polagal izolacijo. Trdo delo je bilo to in samo kdor je to poskusil, lahko ve, da tako življenje ni bilo z rožicami postlano.

Nekdanji delavci in danes prijatelji iz naše občine in sosednjih krajev so se po 20. letih ponovno dobili skupaj in to ne na kakšni delovni akciji, ampak v okrepčevalnici Pri sivi čaplji na dan občinskih volitev.

Delodajalca iz Avstrije, g. Mader in g. Fink sta namreč izrazila željo po druženju in dogovorili so se, da bosta skupaj z nekaterimi delavci nekdanje prijatelje obiskala kar na domu. A delavci so za omenjena gospoda pripravili presenečenje pri Sivi čaplji. Izkazali so se Jože Potrč, Janko Muršec, Janez Rojko, Janez Horvat, Stanko Mohorič, Alojz Fritz, Janko Kuhar in Ignac Štebih. Druženje je bilo prav veselo, pogovori pa so tekli o vseh mogočih stvareh in tudi o lovskih pripetljajih, saj sta gospoda iz Avstrije navdušena lovca. Svoje pogovore so imele tudi soproge. Kdo ve, morda so se pogovarjale o tem, kolikokrat so morale biti same doma in skrbeti za otroke in vse ostalo, medtem ko so njihovi možje pridno delali v tujini. Ti možje so delali skozi vse leto, tudi v mrazu. Včasih so komaj čakali, da so pogleli v skromne postelje in skromne sobice. Mesta kot so Linz, Salzburg, Dunaj in Gradec jim niso bila tuja. Kljub temu, da so imeli težko delo, se je našel čas za pogovor in druženje. Ignac se rad spominja, kako so po večerih popili kak kozarec dobrega vina in dodal, da so enostavno skupaj živeli in preživeli. Vseeno je bilo lepo, čeprav so bili težki časi. A ko smo dobili plačo, smo spet pozabili na muke in trdo delo. Zavedali smo se, da nas doma čakajo žene in otroci. Druženje in kosilo je starim prijateljem

dobro delo. To priča dejstvo, da so popili kar nekaj litrov vina in da v mislih kujejo načrte že za novo srečanje, naslednje leto morda v Avstriji.

Bog vam naj da zdravja, vrli in kreпки mož-

je, prijetnih uric, počitka, miru ter božjega blagoslova v teh prazničnih dneh!

Matjaž Kramberger

METULJEV PLES

*Letela sva nad temnim morjem
kot orjaška ptica
- z roko v roki in veselo,
smeh nama krasil je lica -
penili so se valovi ob obali,
ki sva zrla jo v daljavi.*

*Tvoja dlan v moji...
Tvoje ustnice na mojih...*

*Omahnil sem – si me prijela.
Omahnila si ti – sem te ujel.
Potem sva se drug k drugemu privila,
presrečna in višje zletela,
visoko v nebo,
visoko v oblake
usmerila svoje zamahe...*

*Pozabila sva morje
in vodo temačno.
V oblakih plesala sva
ples metuljev,*

*a voda temačna
je skrivala žalostno pesem
- voda odseva oblake!*

... oblaki bili so taki...

*Metulja sta padla.
Obletela kopno vsak s svoje strani,
a nista pristala.
Letela naprej sta,
vsak zase iskala
kopnino, otoček,
izvir in potoček večne lepote
ter zvezdni utrinek,
ki v srcu bo zanetil kres,
pripeljal oblake in veter
in z njimi metulja
za poslednji ples.*

Roman Maguš

KROŽNA KRIŽIŠČA

Krožna križišča so si pozno utrla pot na naše ceste in ulice, čeprav so se v vrsti držav dokazala kot učinkovit ukrep za zmanjšanje najtežjih posledic trkov, za večjo prepustnost križišča in zmanjšanje emisij škodljivih plinov.

Kljub temu pa srečanje s krožnim križiščem še vedno povzroča težave marsikateremu vozniku, zlasti v krajih, kjer se prvič pojavijo krožna križišča in vsem tistim, ki so avto šolo zapustili pred dolgimi leti.

Stanje prometne varnosti v slovenskih križiščih

Leta 1974 je bila narejena prva analiza prometne varnosti krožnih križišč v Sloveniji. Analiza je bila narejena v sodelovanju z upravami za notranje zadeve Ministrstva za notranje zadeve. Kljub dejstvu, da so bila analizirana vsa krožna križišča v Sloveniji, ima analiza eno pomanjkljivost.

Analiza namreč ni bila rezultat dolgoletnega spremljanja dogajanj na krožnih križiščih, saj so bila nekatera od njih v tistem času stara komaj nekaj let. Namen analize je bil ugotoviti vrsto lastnosti prometno varnostnih pojavov v slovenskih krožnih križiščih.

Pri vzrokih prometnih nesreč v slovenskih krožnih križiščih je močno izstopala hitrost (69,3%). Na drugem mestu so sledili nepravilni premiki z vozili, pri katerih se vozniki ob spremembi prometnega pasu niso dovolj prepričali o varnosti svojega početja (10,1%). Tretje mesto je pripadalo varnostni razdalji (7,9%).

Lastnosti krožnih križišč

Krožno križišče je kanalizirano križišče krožne oblike z nepovoznim, delno povoznim ali povoznim sredinskim otokom ter krožnim križiščem, v katerega se steka več cest in po katerem poteka vožnja nasprotno od smeri gibanja urinega kazalca. Na krožno križišče se vstopa v desno. Vozila v krožnem toku imajo prednost pred vozili na uvozihi.

Slika 1

Posebnosti krožnih križišč

Krožna križišča imajo nekatere lastnosti, po katerih se razlikujejo o drugih tipov nivojskih križišč:

- na križiščih se vozi v smeri obratno od smeri gibanja urinega kazalca;
- prednost imajo vozila v krožnem toku,

Osnovni elementi krožnega križišča

pred vozili na uvozihi v krožišče; vozila na uvozu na krožišče se v primeru prostega krožnega vozišča ne ustavljajo, temveč z zmanjšano hitrostjo uvozi v krožni tok;

krožišča v urbanem okolju omogočajo le vožnjo z majhnimi hitrostmi (v Sloveniji pravilo 40 km/h);

zaradi pogojev odvodnjavanja so krožišča nagnjena navzven, to pa je vzrok za dodatno "vlečenje" vozila iz krivine;

pri izvozu iz krožišča mora voznik dati prednost kolesarjem in pešcem;

za pešce in kolesarje na krožiščih veljajo enaka pravila kot pri drugih nivojskih križiščih;

dolga vozila pri vožnji po krožišču uporabljajo tudi neasfaltirani del krožišča.

Prometna varnost na krožnih križiščih

S stališča zagotavljanja prometne varnosti (v primerjavi z drugimi nivojskimi križišči) je glavna prednost enopasovnih krožišč v odpravljanju konfliktnih površin in konfliktnih točk.

Teoretično ima običajno križišče 32 konfliktnih točk, enopasovno krožno križišče pa le 8 točk nižjega reda, kar nam zagotavlja bistveno večjo varnost. Z uvedbo več pasov se seveda število konfliktnih točk poveča.

Kako ravnamo na krožnem križišču

Glede na predpisano prometno signalizacijo v slovenskih krožnih križiščih je ob-

vezen naslednji način vožnje in aktiviranje smernih kazalcev:

na uvozu ni potrebno aktivirati desnega, ne levega smernega kazalca (prometni znak II-43.1 obvezna smer);

voznik motornega vozila mora dati na uvozu prednost pešcem in kolesarjem, ki prečkajo krak krožnega križišča na prehodu za pešce in kolesarje;

pri približevanju na krožno križišče voznik motornega vozila zmanjša hitrost vozila in v primeru, da so v krožišču na kratki oddaljenosti vozila, ustavi vozilo v niši za čakanje. V primeru da je niša za čakanje zasedena, mora voznik ustaviti vozilo pred prehodom za pešce;

če krožišče ni zasedeno, voznik z zmanjšano hitrostjo brez ustavljanja uvozi v krožišče;

pri zapuščanju krožišča je vklop desnega smernega kazalca obvezen;

prav tako moramo pri zapuščanju krožišča dati prednost pešcem in kolesarjem; na večpasovnih krožiščih je smerne kazalce potrebno vklopiti tudi pri vsakem prehodu iz enega na drugi krožni prometni pas;

preden zavijemo na drugi krožni prometni pas se obvezno prepričamo, da to lahko storimo varno;

na večpasovnih krožiščih se vključujemo v krožni promet le preko zunanega krožnega prometnega pasu;

sekanje krožnih prometnih pasov pri vključevanju je torej prepovedano

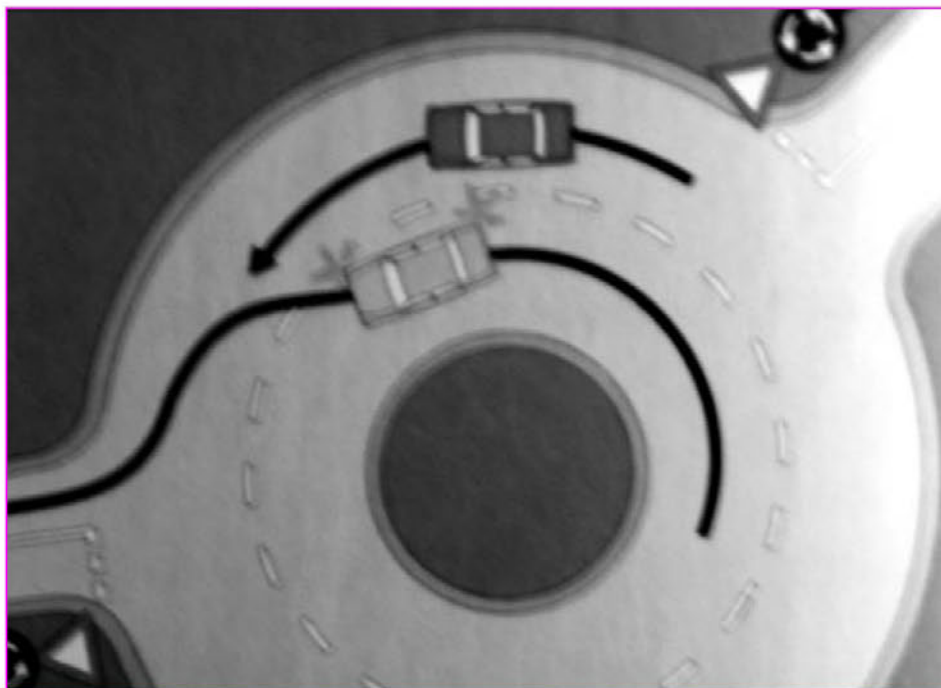
(izjema so večpasovna krožišča z priključnimi cestami z dvema prometnima pasovoma);

pri večpasovnih krožiščih je zpuščanje krožišča dovoljeno le z zunanjega krožnega prometnega pasu. Temu v prid govori tudi drugi odstavek 42. člena ZVCP, ki določa, da se mora voznik, še preden zapusti krožišče, razvrstiti na prometni pas, s katerega lahko varno zapusti krožišče;

tako moramo v primeru, da krožišča ne zapustimo na prvem izvozu, obvezno zapeljati na notranji krožni prometni pas in preiti na zunanje šele takrat, ko nameravamo krožišče zapustiti;

zaviranje na notranjem prometnem pasu, pospeševanje, izsiljevanje prednosti pred vozilom na zunanjem pasu je torej prepovedano, nepotrebno in nevarno. Zadošča le nadaljevanje vožnje po krožišču, tekom katere vozilo izvede prehod na zunanji krožni prometni pas, s katerega zapusti krožno krožišče.

Rajko Vrečar
prom. tehnik, učitelj vožnje

Preden voznik svetlega vozila zapelje na zunanji krožni prometni pas, se mora prepričati, da s tem ne ogrozi temnega vozila

IZ ZGODOVINSKE ZAKLADNICE

OD KDAJ JE BOŽIČ PRAZNIK?

Kolikor nam je danes znano prvi kristjani niso obhajali praznika Jezusovega rojstva. Sprva o njegovem rojstvu niso veliko govorili. Za podatke o njegovem rojstvu so se začeli zanimati šele proti koncu 2. stoletja. Seveda nam o Jezusovem rojstvu poročata evangelista Matej in Luka in to je v izročilu znano še danes. Dejstvo je, da se je božič začelo praznovati prej v zahodni Cerkvi kot na Vzhodu.

Prva vest o obhajanju božiča prihaja z Zahoda. Klemen Aleksandrijski piše v 3. stol., da so ga v Aleksandriji obhajali 25. pahoma, to je 20. maja. Hipolit Rimski v 3. stoletju praznika ne omenja, ampak izraža prepričanje, da je bil Kristus rojen 14. nisan, torej isti dan kot je umrl. Natančno je praznik izpričan za rimsko Cerkev leta 336 v koledarju Furja Filokala. Koledar je bil izpopolnjen leta 354 in spet omenja božič, kar pomeni, da je bilo praznovanje božiča takrat že ustaljeno. To izpričuje tudi Janez Zlatousti, ko pravi v božični pridigi, da zahodna Cerkev že od nekdaj praznuje božič. 25. decembra pa zato, ker imajo v Rimu stare listine, iz katerih je mogoče ugotoviti, kdaj je bilo popisovanje, ob katerem se je Kristus rodil.

Ta splošna navada na Zahodu je vplivala

na Vzhod, kjer je božič postal samostojen praznik proti koncu 4. stoletja. Obhajali so ga neodvisno od razglasenja, ki je bil pomembnejši praznik. Mati prokrščanskega rimskega cesarja Konstantina je dala zgraditi cerkev Kristusovega rojstva nad Betlehemom, kjer se je rodil Jezus. Škof in ljudstvo so v polnočni procesiji vsako leto 6. januarja slavili razglasenje, kasneje praznik svetih treh kraljev.

Tako sta proti koncu 4. stoletja že ves Vzhod in Zahod 25. decembra praznovala božič.

Postavlja se tudi vprašanje glede datuma 25. december?! Preden Evropa ni bila pokristjanjena so seveda prevladovali poganski prazniki. Teh Cerkev ni mogla odpraviti, ker so bili že preveč zakoreninjeni. Nekateri prazniki, tako poganski kot krščanski, so se začeli prekrivati, obstajali so različni koledarji in zmešnjava je bila velika. Končno so potem božič premaknili na 25. december in s tem prekrili obdobje okrog zimskega solsticija, ko je dan najkrajši, kar je seveda močno odzvanjalo v predkrščanskih kulturah sveta. Stari Rimljani, ki so imeli pod oblastjo tudi naše kraje, so 25. decembra praznovali rojstni dan "nepremaganega sončnega boga". Ta

poganski praznik je Cerkev pokristjanila s tem, da ga je nadomestila s krščanskim božičem. Ker so praznovanje zimskega kresa enako veselo praznovali tako pogani kot kristjani, se je Cerkev tem rajši odločila za ta dan, ko naj bi dogodek Kristusovega rojstva prekril poganski spomin mladega sonca. Seveda pa ta praznik sonca ni bil le rimski praznik ampak so podoben praznik slavili na vsej severni polobli, na kateri se je do 22. decembra dan krajšal in je nato prišlo do solsticija oz. se je noč začela spet krajšati in dan daljšati. V vseh teh kulturah je tako šlo za zmago svetlobe nad temo. Tematika je torej bila podobna kot pri krščanstvu, kjer novorojeno dete Jezus predstavlja luč upanja in ljubezni ter zmage in učlovečenja Boga.

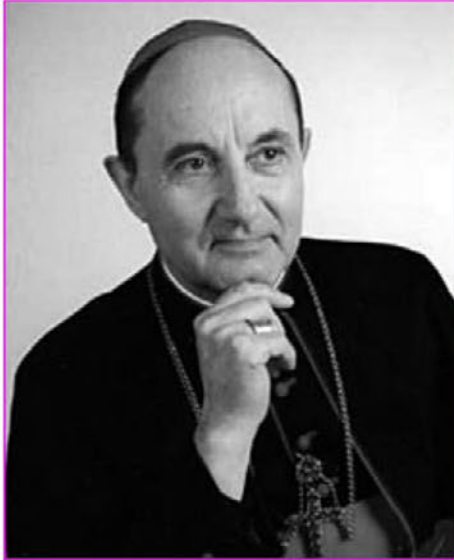
Matjaž Kramberger

*Vir: Damjan J. Ovsec;
Velika knjiga o praznikih*

Intervju z gospodom nadškofom in metropolitom dr. Francem Krambergerjem

»BOŽIČ JE PRAZNIK SRCA«

Gospod nadškof in metropolit dr. Franc Kramberger, prinašam Vam tople pozdrave iz župnije Sv. Bolfenka v Slovenskih goricah, pozdrave faranov in ljudi naše občine Trnovska vas. Vesel sem, da ste si vzeli čas zame!

Ste 58. redni lavantinsko-mariborski škof. Leta 1980 ste bili imenovani za mariborskega škofa, letos za metropolita in nadškofa. V javnih občilih smo lahko zasledili veselo novico ob odlikovanju predsednika dr. Janeza Drnovška. Gre za visoko priznanje za zasluge v Sloveniji na civilnem, duhovnem, kulturnem in humanitarnem področju in hkrati za 25 let škofovanja. Kaj Vam pomeni takšno odlikovanje in kaj lahko pomeni za nas verujoče, ki smo na to odlikovanje prav tako ponosni?

Leto 2006 je bilo za nadškofijo ter zame izredno bogato vsebinsko leto. V tem jubilejnem letu smo najprej obhajali 15. obletnico državne samostojnosti, prav tako so bile ustanovljene tri nove škofije; s tem je tudi mariborska škofija bila postavljena za nadškofijo in metropolijo. Hkrati smo v tem letu obhajali 25-letnico mojega škofovanja in nazadnje je prišlo v tej vrsti dogodkov še do podelitve priznanja predsednika države. Vsi ti dogodki so za nami, zavedamo pa se, da je to poslanstvo treba nadaljevati z novim pogumom in tudi novim zaupanjem. Kar se tiče priznanja, ki sem ga prejel, bi rad poudaril, da je bilo res podeljeno meni osebno, vendar v tem odlikovanju vidim delo vseh mojih sodelavcev in duhovnikov ter celotne škofije. In kolikor sem prejel to odlikovanje kot predsednik Slovenske škofovske konference, velja to priznanje celotni Cerkvi na Slovenskem. Kajti v teh 25. letih vsa ta dela, ki so bila našeta v

utemeljitvi odlikovanja, niso samo moja osebna dela, ampak so to dela vseh, ki so bili ob meni, zato ima to odlikovanje širše dimenzije, ne toliko moje osebne dimenzije.

Vrhunec vašega "škofovskega veselja" prav gotovo predstavlja prvi papežev obisk leta 1996 in drugi leta 1999, ko je razglasil škofa Slomška za blaženega. To so vrhunec vašega 25 let dolgega škofovskega dela. Kaj pa težki trenutki vašega škofovanja? Vam je bilo kdaj resnično hudo?

Prav ste povedali...

Oba obiska papeža sta vrhunec mojega delovanja, vendar med veselimi dogodki so bili in so tudi senčni ter žalostni dogodki... Naj navedem nekaj primerov. Pred 15 leti ob osamosvajanju Slovenije so bili za Slovence usodni trenutki, bali smo se vojne, bila je huda napetost in žalost, da bi slovenski narod ne začel krvaveti. Brez dvoma je to za vsakega človeka težek trenutek, kakor tudi za narod. Posebno žalost čutim če odide duhovnik iz duhovniških vrst. To je žalost za vsakega škofa. To je podobno, kot če gre narazen družina, za očeta družine je to žalost. V 25 letih je bilo nekaj duhovniških odhodov... Žalosten postanem, tudi ko vidim mlade na poti v droge in izživljanja, za vsakega mladega mi je žal, žal mi je za mlade ki zapuščajo Cerkev, žal mi je tudi za vsako družino, ki doživi svojo razdejanje in ruševino. To so te žalostne stvari, ki stojijo velikokrat pred menoj, še posebej v tem času.

Dolga leta ste bili ravnatelj Slomškovega malega semenišča, tako gotovo še bolj poznate duhovniški poklic in duhovnike. Vprašam Vas spoštovani g. nadškof, najprej glede učinkovitosti duhovnikov naše nadškofije, ali so le ti odigrali pomembno vlogo za Cerkev na Slovenskem? Bi lahko rekli, da je vera v nadškofiji obrodila sadove, ali bi bilo potrebno kaj izboljšati po Vašem?

Če gledamo našo slovensko preteklost... Slovenski duhovnik je odigral pomembno in odločilno vlogo. Med duhovniki najdemo znanstvenike, pesnike, pisatelje... Naj omenim dr. Antona Trstenjaka. Duhovniki so opravili veliko poslanstvo. Tudi v našem času so duhovniki vredni pohvale, saj vestno in redno opravljajo svoje poslanstvo. Skoraj vsi duhovniki so vredni pohvale, čeprav so med njimi tudi taki, ki zaslužijo bolj grajo. Vendar je njihovo delo obrodilo bogate sadove, čeprav bi se še dalo marsikaj izboljšati, ker popolni ne bomo nikoli,

ne naši duhovniki in tudi mi vsi skupaj ne. Kaj lahko izboljša duhovnik? Duhovnik lahko izboljša svoj odnos do ljudi, da je na razpolago ljudem, skrbi za versko izobrazbo mladih in odraslih. Opaziti je namreč veliko pomanjkanje verskega znanja. To je klic k resnemu oznanjevanju Kristusovega evangelija ali kot papež ponavlja - nova evangelizacija, to je tista naloga, pred katero bo duhovnik vedno stal.

Kako bi naj izgledala majhna župnija, kakor je naša, da bi dala večji prispevek h graditvi "slovenske velike župnije"? Kaj bi lahko bil ta kamenček v mozaik slovenske Cerkve? Kaj bi bilo dobro storiti, da bi bila župnija še bolj živa in kakšni bi naj bili pravi pastoralni prijem?

Bolfenška župnija je dala veliko slovenski Cerkvi. V zadnjih letih je dala takorekoč dva mlada duhovnika; dr. Slavka Krajnca in Ivana Krajnca ter sestro Katarino Šalamun. Vaša župnija je živa, to sem opazil, ko sem bil na birmi, blagoslavljal obnovitvena dela, kapelo na pokopališču ipd. Lepa je vaša župnija... Kar se tiče prispevka h graditvi slovenske Cerkve, bi rekel; vsak vernik najbolj prispeva, če sam skrbi za lastno globoko in pristno ter krščansko življenje po evangeliju, to je največji prispevek posameznika za slovensko Cerkev. Glede pastoralnih prijemov bi rekel, da je potrebno povabiti laike k delu v župniji, skrbeti je potrebno za mladino, kajti kdor dela za mladino in z mladino, dela za prihodnost župnije, Cerkve in s tem tudi za prihodnost naroda in človeštva. Potrebna je temeljita družinska pastorala, skavti, Karitas, biblične skupine... Tako bi se vsak človek čutil v župniji sprejetega in potrebnega, če bi našel svojo skupnost, v kateri bi lahko delal kot župljan.

Večkrat se z ljudmi pogovarjam, pa pravijo kako to, da nas g. nadškof dr. Franc Kramberger poredko obiše? Ljudje naše župnije si resnično želijo vašega obiska in bi Vam srčno radi kdaj prisluhnili!

Saj sem bil večkrat pri Sv. Bolfenku, res pa je, da v zadnjem času nisem bil, ker so prišli pomožni škofje. Vendar pridem kmalu. **Ravno 26. decembra sva dogovorjena z dr. Slavkom Krajncem, da pridem na predstavitev njegove monografije, ki jo je sestavil. Po mojem mnenju je izredno lepa in zelo privlačna in hvala Bogu, da je to napisal.**

Kaj mislite, kaj pomeni takšna knjiga za vernega ali nevernega človeka? Kakšna so sporočila vseh svetih znamenj danes?

Najprej se spomnim besed papeža Janeza Pavla II, ki je ob svojem prvem prihodu v Slovenijo dejal: »Vaša domovina je kakor nebo, posuto z zvezdami in kot je nebo posuto z zvezdami, tako je vaša domovina posuta s kapelicami in cerkvami«. Del tega slovenskega neba, da tako rečem, predstavlja tudi vaša župnija s sakralnimi objekti in kapelicami, ki nas nagovarjajo in sporočajo, da so naše korenine v resnici krščanske. Ti objekti govorijo o bogati verski in kulturni ter moralni dediščini naših prednikov, ki so nam jo zaupali v prepričanju, da bomo to dediščino ohranjali in bogatili ter neokrnjeno izročili novemu mlademu rodu, da si jo ponese v svojo prihodnost kot dragoceno svetinjo in popotnico. Ta monografija ravno ta čut odgovornosti za to bogato dediščino nekako nagovarja, nagovarja vse vernike Sv. Bolfenka.

Prihajam iz majhne župnije, iz iste dekanije kakor izvirate Vi in Vaši starši. Ste bili kdaj kot otrok v naši župniji in kakšne spomine imate?

Iz otroštva nimam ravno tako velikih spominov na vašo faro, ker so bili drugi časi... Spomnim se, da se je govorilo veliko o Sv. Bolfenku, Sv. Andražu, Sv. Antonu, ker razdalje niso velike. Razen, ko smo s starši večkrat šli skozi vašo župnijo in takrat so mi rekli, da je to Sv. Bolfenk.

Smo v adventnem času. Prav te dni je prišla v našo nadškofijo tudi luč miru iz Betlehema. Kaj bi zaželeli našim faranom in občanom, morda kratko voščilo?

Sv. Avguštin je zapisal lepe besede: »Če tudi se to dete v Betlehemu tisočkrat rodi in četudi je to dete tisočkrat rojeno, če ni v tvojem srcu je vse izgubljeno«. To pomeni: božič ni na koledarju, tudi ni v razsvetljenih

mestih in ulicah, božič tudi ni ob bogato obloženi mizi, ampak božič je praznik srca. Če ni v notranjosti Kristusovega rojstva ali božične skrivnosti, potem je res lahko samo neka zunanost in folklor in tega se moramo vsi nekako varovati. Zato bi želel res vsem župljanom sv. Bolfenka in občanom Trnovske vasi bogato doživetje tiste pristne krščanske vsebine božičnega praznika in novorojeni Odrašenik, ki ga Sveto pismo imenuje Emanuel, kar pomeni Bog z nami, naj bo z vsemi vami in vsemi bralci tega časopisa tudi v novem letu 2007.

Gospod nadškof, tudi jaz. Vam želim doživet praznik učlovečenja Boga in vse dobro v novem letu!

Z gospodom nadškofom sem se pogovarjal
Matjaž Kramberger

KORAKI V GLOBINO SRCA

“TA STARI” in “TA MLADI”

Končno je spet prišel čas, ko bodo družine skupaj, ko bodo skupaj mladi in stari ter različne generacije. Na tem mestu dajmo skupaj razmišljati o možni harmoniji in urejenih odnosih med mladimi in starejšimi generacijami. Naj bo omenjeno razmišljanje vsaj neobvezno navodilo za to, kako živeti v ljubezni in sožitju. Sicer pa, kdor želi prebrati kaj več, priporočam drobno knjižico prim. dr. Toneta Kunstlja: Najin zakon lahko uspe.

Ko se mlada dva človeka poročita, so med njima tudi njuni starši in ti odnosi še kako vplivajo na mladi par. Dejstvo je, da ostajajo napetosti med mladimi in starimi in ni družine, kjer se ne bi starši vpletali v življenje mlade družine, bodisi posredno ali neposredno. Obstaja veliko primerov, ko se je zakon razdril zaradi pretiranega vmešavanja moževih ali ženinih staršev. Mož je lahko vedno v pritiskih med svojimi starši in ženo in tako je tak zakon lahko ogrožen in celo razpade. Sin je lahko toliko bolj pod vplivom svoje matere, če je edinec ali nezakonski sin ali sin brez očeta. Tukaj bi spomnil na svetopisemске besede: »Zaradi tega bo mož zapustil očeta in mater in se pridružil svoji ženi in bosta oba eno telo«. Seveda obstajajo zlati primeri, kjer teh pritiskov ni. Pa vseeno strokovnjaki opozarjajo, da naj se mladi ne podajajo v življenje pod isto streho in v skupno gospodinjstvo, saj stari slovenski rek pravi, da se žene skregajo "najprej pri piskrih". Starim staršem pa velja prošnja, naj se čim manj vmešavajo v življenje mladega para.

Da se storiti veliko za lepše odnose med generacijami. Res je, da se je včasih lažje živelo pod isto streho, a odnosi so se spremenili, ker se ljudje danes manj poznamo,

manj cenimo in manj spoštujemo. Tudi "ta mladi" so imeli včasih starše za večjo avtoriteto, medtem ko je danes drugače. Sicer imajo "ta mladi" radi "ta stare", a vzorec skupnega življenja je vse manj. Mlade žene so danes bolj izobražene, imajo svoje poklice in službe, so torej ekonomsko neodvisne in jim kmetija moževih staršev ne pomeni toliko kot možu. To je lahko vzrok raznih napetosti.

Generaciji, ki se je poročala v 60. in 70. je bilo kar dobro postlano. Imeli so službe, kredite in dobre možnosti, kako priti do svoje strehe. Danes so razmere težje in mladi morajo iskati skupno streho s svojimi starši. Idealno je, če si mlada dva lahko uredita stanovanje v mansardi ali kaj podobnega, starši pa se morajo zavedati, da ne vdirajo kar tako v zasebnost mladega para. Dobro je, če imajo starši v načrtu lepo in mirno sožitje s svojimi hčerami in zeti ali sinovi in snahami. Matere so včasih prale še v potokih, mladi si pa danes kupujejo zraven pralnih še sušilne stroje. Ni prav če "ta stari" rečejo, da je nakup sušilnega stroja strošek, ampak je dobro, če spoštujejo odločitev "ta mladih". Prav tako mora biti vzgoja otrok v dogovoru med "ta starimi" in "ta mladimi". Naj se ve, da imajo odločilno vlogo pri otrokovi vzgoji starši in nihče drug, saj je otrok le otrok staršev in s tem njihov in s tem imajo starši vso pravico, pa tudi odgovornost, da odločajo o otrokovi vzgoji. Stari starši naj dajejo kvečjemu spodbudo za vzgojo v veri, tako da peljejo vnuke seboj k maši, z njimi molijo ipd. Vzgoja otroka naj bo torej vsestranska in izvajana sporazumno. Na kakšne "napake" v vzgoji naj dedki in babice blagohotno opozorijo; za stare starše

so to lahko napake, za mlade starše pa povsem nepomembne in obrobne, morda celo normalne stvari. Ob vnukih se življenjski krog počasi zaključuje. V vnukih dobijo stari starši dopolnilo svojega življenja in lahko odigrajo pomembno vlogo kot varuhi in vzgojitelji malih otrok.

Sožitje generacij je tako umetnost, kot je sožitje moža in žene. Obojega se ljudje učijo iz dneva v dan kot očetje, matere, dedki in babice, sinovi in hčere, snahe in zeti ipd. Pisana je ta mavrica odnosov. Včasih se sprašujem, kako to, da za skoraj vsak poklic obstaja šolanje, za poklic starša ali za poklic moža in žene, ali poklic dveh, ki se imata rada pa šolanja skorajda ni. Potem nam ostane samo življenje in bogate izkušnje, ki jih začnemo nabirati že kot otroci v družini. Na tem mestu bi omenil tudi vse mlade, ki se imajo resnično radi in so šele na poti, da postanejo dobri možje in žene. Ja, vi mladi skupaj z mano vred! Zaradi tega, ker smo mladi, še ne pomeni, da nismo odgovorni in da nam morajo biti tuji odnosi, ki zahtevajo odgovornost, zaupanje, zvestobo, čistost, nežnost in ljubezen. Vse to se nam zapisuje v našo življenjsko knjigo in vse to spada k daljni pripravi na poklic staršev, na poklic očetov in mater. Tudi toliko bomo dobri starši, kolikor bomo prej dobri fantje in punce, pošteni "ljubčki in ljubice", polni vere, upanja in preproste, iskrene ter neizmerne ljubezni. Čaka nas veliko dela, zato pogumno na pot.

Matjaž Kramberger

TEHNIŠKI DAN ADVENT NA PŠ TRNOVSKA VAS

V ponedeljek, 20. 11. 2006 smo imeli na PŠ Trnovska vas tehniški dan na temo ADVENT. Učenci 2. triade smo se razdelili v 3 skupine, kjer smo izdelovali voščilnice, adventne venčke in svečnike.

Štirje učenci smo bili določeni, da smo povprašali učence v posameznih skupinah o opravljenem delu.

Prvo skupino sta vodili ga. učiteljica Majda Drumlič in gđ. učiteljica Jolanda Zelenko. V njuni skupini so izdelovali voščilnice (tudi ekovoščilnice), ki so bile po mnenju učencev lahke. V to delavnico se je vključilo 13 učencev.

Tisti, ki smo izdelovali voščilnice.

Drugo skupino je vodila ga. učiteljica Angela Fras, v kateri so izdelovali svečnike. V tej skupini je bilo 12 učencev.

»Izdelovalci« svečnikov.

Zadolžitve po posameznih skupinah so potekale po predvidenem urniku v sproščenem, prazničnem vzdušju. Izdelke in fotografije delovnih skupin smo razstavili v avli šole, kjer si jih lahko ogledajo tudi ostali učenci in zaposleni na šoli ter vsi morebitni obiskovalci.

Zapisi učenci: Aljaž Krajnc, Aleksandra Kramberger, Mateja Korent in Ana Švarc z učiteljico Jolando Zelenko.

Tretjo delavnico pa je vodila ga. učiteljica Nina Holc. Tudi v tej skupini je sodelovalo 12 učencev, le da so tukaj izdelovali adventne venčke.

»Oblikovalci« adventnih venčkov.

PROJEKT – ZDRAV VRTEC

V vrtcu pri OŠ Trnovska vas smo se vzgojiteljice odločile za projekt Zdrav vrtec – sadje za rojstni dan. Ker smo na začetku šolskega leta ugotovile, da otroci radi jedo sadje, smo idejo o zdravem vrtcu predstavile tudi staršem, ki so jo tudi podprli. Projekt bo potekal skozi vse leto in otroci bodo praznovali rojstni dan s sadjem, namesto s sladkarijami. Praznovanje bo potekalo prav tako, kot če bi imeli v igralnici veliko torto.

Namen projekta:

- uvajanje sadja v vsakodnevno prehrano,
- ozaveščanje otrok o koristnosti uživanja sadja.

Cilji projekta:

- spoznavajo pomen vsakodnevnega uživanja sadja,
- sadje uživajo z olupki (jabolko, hruško,

- slivo, grozdje...),
- navajajo se na kulturno prehranjevanje,
- spoznajo načine uporabe sadja (kompoti, sadne solate, sveže sadje...).

O zdravi prehrani se pogovarjamo z otroki vsak dan, še posebej pri prehranjevalnih obrokih. Čeprav je zaradi pestre izbire hrane še vedno premalo uživanja zelenjave in sadja, so tudi razlike med otroki velike.

V tednu otroka smo vzgojiteljice načrtovale in pripravile sadni teden. V ponedeljek smo poslušali zgodbico Drugačen in otroci po svetu. Pogovor ob knjigah. V torek smo jim vzgojiteljice zaigrale lutkovno predstavo Sadni prepir. Povabili smo tudi učence 1. in 2. razreda. Nato so se otroci še skupaj igrali. Vsi, šolarji in otroci iz vrtca, so uživali v skupni igri. Sreda je minila v znamenju sadnega dneva. Pripravili smo sadno so-

lato in uživali še sadje po izbiri otrok. V četrtek so otroci narisali sami sebe, izdelke pa sva vzgojiteljici Darja in Liljana dali v pripravljene okvirje, ki sva jih izdelali iz odpadnega parketa. Zadnji dan v tednu so se otroci igrali z igračkami, ki so jih prinesli tudi od doma. Uživali pa smo tudi sveže sadje.

Z vodjo šolske prehrane, ki skrbi za jedilnik tudi v vrtcu, se veliko pogovarjamo o zdravi prehrani. Dogovorili smo se, da nam dajo na jedilnik čim več sadja in zelenjave.

Želimo si, da projekt Zdrav vrtec poteka uspešno, predvsem pa želimo otroke spodbuditi, da bodo radi posegali po sadju in zelenjavi.

Darja Zadravec

NA OBISKU PRI LD TRNOVSKA VAS

Moj oče je velik ljubitelj narave in živali. Je tudi član LD Trnovska vas in nas je povabil na ogled lovskega doma.

Otroci so bili nad povabilom navdušeni in radovedni. Tako smo se 27. oktobra odpravili na sprehod do lovskega doma. Tam sta nas pričakala lovec in lovka s klobukom in slavnostno lovsko obleko, ki je značilne zelene barve. Otroci so z zanimanjem opazovali nagačene živali in poslušali pripovedovanje lovca.

Lovec Drago Pukšič nam je natančno opisal dejavnosti lovca: kako marljivo skrbijo za divje živali in jim pozimi pokladajo pri-

merno hrano. Otroci so bili presenečeni, ko so slišali, kako lovci skrbijo za živali, saj so bili prepričani, da jih le streljajo. Nato smo si skupaj ogledali in poimenovali nagačene divje živali, ki živijo v naših gozdovih. Otroci so jih tudi otipali in ugibali, kako se žival imenuje. Lovec pa nam je povedal veliko zanimivosti o vsaki živali.

Predstavil nam je tudi predmete, ki jih je prinesel s seboj: rogovje nekaterih živali, piščalko in daljnogled, ki so ga otroci tudi preizkusili. Potem nam je pokazal še pravo lovsko puško, ki seveda ni bila nabita (v njej ni bilo nabojev).

Ob koncu nas je lovska družina pogostila s pecivom in sokom. Po skupnem fotografiranju smo se lovcu zahvalili za povabilo in zanimivo predstavitev ter se poslovili.

Saška Pukšič, pom. vzg.

**ESTRIHI
PIHLER**

Jože Pihler s.p.
TRNOVSKA VAS 15, 2254 TRNOVSKA VAS
TEL./FAX: 02 757 79 91, GSM: 041 739 206

*Vesele božične praznike in
veliko zadovoljstva v novem letu*

*»Vse, kar je bilo dobrega v tem letu ohranite, slabo pozabite, v zdravjem, srečo se vesel
elo v novo leto preselite in v miru v njem živite«*

Za nami je leto, v katerem se je odvil dogodek desetletja, praznovanje 130-letnice obstoja PGD Biš.

Ob tej priložnosti bi se radi zahvalili vsem posameznikom, organizacijam in ustanovam, ki ste nam po svojih močeh pomagali pri oblikovanju in organiziranju nepozabne prireditve, na katero smo vsi zelo ponosni.

Vsem občanom, organizacijam in ustanovam želimo vesel božič in srečno novo leto 2007 ter veliko poslovnih in osebnih uspehov.

UO PGD BIŠ